

остава неизявено и отношението към предателя им. В едно от преданията са заедно Трифон и Цоню войвода, известен още като Цоню брадата, Братият войвода от сливенското село Драгоданово. Макар че не са запазени сведения да са били заедно.¹⁴⁴ Но във фолклорната история това е възможно. Още повече, че те са от съседни села и действат в един и същ район, посочен и в преданието - между Марашкия проход и Гребенец планина, където става голямо сражение между дружината на Цоню войвода и силна потеря, в което падат убити около двадесет сеймени. От тогава местността е известна като „Сейменски гробища“. Това сражение е отразено в цитираното предание. Цоню войвода има „свое“ скрито имане, което, обаче, е намерено от местен жител по поръка на войводата.¹⁴⁵

В съответствие с възприетия принцип да не разглеждам преданията за хайдутите в хронологичен ред, а съобразно специфичното присъствие на образите им и отношението към тях не може да се подминат преданията за Индже и Кара Кольо, които в песенните текстове са винаги заедно. Кара Кольо става байрактар при Индже след подвизите за отмъщение и женитбата му с Божура, заради която турци и чорбаджии са го преследвали и той я изпраща в Русия. А по-късно предаден и заловен в Сакарския манастир „Св. Троица“ и обезглавен.¹⁴⁶ Кара Кольо е байрактар и при Христо войвода, а след неговото оттегляне, чрез надстрелване става и войвода на дружината. Непрекъснато се подчертава неговото юначество и страха, който изпитват турците от него особено след двубоя със свирепия Арап Асан.

Индже в Сливенските предания повече е запомнен като кърджалийски водач, „бастисал“ два пъти Раково и Жеравна,¹⁴⁷ като „собственик“ на голямо заровено имане, за което стана дума и най-вече с неговата гибел след раняването му от едно свинарче в с.Уруменияк, където отива с дружината си на обир // или от гърбатото /предполагам негов син/.¹⁴⁸ В преданията за Индже е запазена повече представата за разбойника Индже и много по-мал-